

SOTURI- KISSAT

MYRSKY JA VARJO

VARJOJEN AIKA

2

ERIN HUNTER

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, A VISION OF SHADOWS #2: THUNDER AND SHADOW

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS A VISION OF SHADOWS #2: THUNDER AND SHADOW

Text copyright © Working Partners Limited 2016

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2016

Map art © Dave Stevenson 2016

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

Suomenkos ilmestynyt aiemmin Art Housen kustantamana 2021

ISBN 978-951-0-49682-4

Painettu EU:ssa

Erityiskiitokset Kate Carylle

KUKA KUKIN ON

MYRSKYKLAANI

- Päällikkö** **VATUKKATÄHTI** – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
- Varapäällikkö** **ORAVALIITO** – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät ja yksi valkoinen käpälä
- Parantajat** **LEHTILAMPI** – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät ja valkoiset käpälät ja rinta
NÄRHISULKA – harmaa raidallinen kolli, jolla on sokeat siniset silmät; **LEPPÄTASSUN** (punaruskea kolli, jolla on meripihkanväriset silmät) mestari
- Soturit** (kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja)
SANIAISTURKKI – kullanruskea raidallinen kolli
PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät
KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellan-punaisia läiskä
OKAKYNSI – kullanruskea raidallinen kolli
VALKOSIIPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät
KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli
MARJANENÄ – kermanvärisen kolli, jonka häntä on lyhyt tynkä
HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli

UNIKKOHALLA – vaalea kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras

TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras

LEIJONAROIHU – kullanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

RUUSUKUKKA – vaaleanruskea naaras

VARPULOISTE – tummanruskea naaras; halvaantunut takaruumiistaan

KUKKASADE – kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras, jolla on terälehdien muotoisia laikkuja

KIMALAISRAITA – hyvin vaalean harmaa kolli, jolla on mustia raitoja

MURATTILAMPI – hopeanharmaan ja valkoisen kirjava naaras, jolla on tummansiniset silmät

KYYHKYSIIPPI – vaaleanharmaa naaras, jolla on siniset silmät

KIRSIKKASADE – kellanpunainen naaras; KIPINÄ-TASSUN (oranssi raidallinen naaras) mestari

KONTIAISVIERIKSI – ruskean ja vaalean kirjava kolli

LUMIPEHKO – valkoinen pörheä kolli

PIHKAKUU – vaalean kellanpunainen naaras

KASTENENÄ – harmaavalkoinen kolli

MYRSKYPILVI – (aiemmin FRANK); harmaa raidallinen kolli

PAATSAMATÖYHTÖ – musta naaras

LEHVÄLAULU – keltainen raidallinen kolli

RATAMORAITA – tummanruskea naaras

Kuningattaret (naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja)

KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta

LILJASYDÄN – pieni, tumma raidallinen naaras, jolla on valkoisia laikkuja ja siniset silmät; **LEHTIPENNUN** (kilpikonnakuviainen naaras), **KIURUPENNUN** (musta kolli) ja **HUNAJAPENNUN** (valkoinen naaras, jolla on keltaisia läiskiä) emo; **VARPUPENNUN** (harmaa naaras, jolla on vihreät silmät)
kasvattiemo

Klaanin-
vanhimmat (entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään)

SULO – pulska raidallinen kolli, jolla on harmaa kuono; entinen erakko

HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli

MILLI – juovikas hopeankirjava naaras, jolla on siniset silmät

VARJOKLAANI

Päällikkö **PIHLAJATÄHTI** – kellanpunainen kolli

Varapäällikkö **VARISHALLA** – mustavalkoinen kolli

Parantaja **PIKKUPILVI** – erittäin pieni raidallinen kolli

Soturit **KELTATURKKI** – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on vihreät silmät; **NEULASTASSUN** mestari

TIIKERISYDÄN – tummanruskea raidallinen kolli;
SILOTASSUN mestari

KIVISIIPPI – valkoinen kolli; **KATAJATASSUN** mestari

TÄHKÄTURKKI – tummanruskea kolli, jonka pääkarvat sojottavat pystyssä; **KÄRSÄMÖTASSUN** mestari

AMPIAISHÄNTÄ – keltainen raidallinen naaras, jolla on vihreät silmät; **ISKUTASSUN** mestari

HUOMENKARVA – kermanvärinen naaras;

MEHILÄISTASSUN mestari

LUMILINTU – sileäkarvainen, solakka, lihaksikas puhtaanvalkoinen naaras, jolla on vihreät silmät

KARSITURKKI – tummanharmaa kolli, jolla on korvissa viiltoja ja toinen korva revennyt

MARJASYDÄN – mustavalkoinen naaras

APILAJALKA – harmaa raidallinen naaras

VÄREHÄNTÄ – valkoinen kolli

VARPUSHÄNTÄ – kookas raidallinen kolli

UTUPEILVI – pörröturkkinen vaaleanharmaa naaras

Kuningattaret **RUOHOSYDÄN** – vaaleanruskea raidallinen naaras

MÄNTYENÄ – musta naaras; **KOIVUPENNUN** (beige kolli), **LEIJONAPENNUN** (keltainen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät), **LÄTÄKKÖPENNUN** (ruskea kolli, jolla on valkoisia laikkuja) ja **LIUSKEPENNUN**

(sileäkarvainen harmaa kolli) emo; **ORVOKKIPENNUN** (mustavalkoinen naaras) kasvattiemo

Klaanin- **TAMMITURKKI** – pieni ruskea kolli

vanhimmat **SYKKYRÄTURKKI** – raidallinen naaras, jonka pitkät karvat sojottavat eri suuntiin

ROTTA-ARPI – arpinen kolli

TUULIKLAANI

Päällikkö **YKSITÄHTI** – ruskea raidallinen kolli

Varapäällikkö **JÄNISLOIKKA** – ruskeavalkoinen kolli

Parantaja **HAUKKALENTO** – täplikäs harmaa kolli, jolla on valkoisia täpliä kuin tuulihaukan höyhenpuvussa

Soturit	YÖPILVI – musta naaras PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea harmaavalkoinen naaras, jolla on siniset silmät VARISSULKA – tummanharmaa kolli; LEHVÄTASSUN (harmaa raidallinen naaras) mestari LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät HIILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi tummaa käpälää VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on meripihkanväriset silmät HERNEKARVA – harmaavalkoinen naaras KIURUSIIPPI – vaaleanruskea raidallinen naaras SARAVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen naaras HOIKKAJALKA – musta kolli, jolla on rinnassa valkoinen läikkä KAURAKYNSI – vaaleanruskea raidallinen kolli SULKAKARVA – harmaa raidallinen naaras HUUHKAJAVIIKSI – tummanharmaa kolli
Kuningattaret	KANERVAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on siniset silmät; SAVUPENNUN (harmaa naaras) ja JUOVAPENNUN (laikukkaanruskea naaras) emo
Klaanin- vanhimmat	VALKOHÄNTÄ – pieni valkoinen naaras

JOKIKLAANI

Päällikkö	USVATÄHTI – harmaa naaras, jolla on siniset silmät
Varapäällikkö	RUOKOVIKSI – musta kolli

Parantajat	PERHONSIIPPI – täplikäs kullanvärinen naaras PAJUHOHDE – harmaa raidallinen naaras
Soturit	MINTTUTURKKI – vaaleanharmaa raidallinen kolli HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras; VARJO- TASSUN (tummanruskea naaras) mestari SÄRKIHÄNTÄ – tummanharmaa naaras MALVANENÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli KUKKATURKKI – harmaavalkoinen naaras KIHARASULKA – vaaleanruskea naaras PALKOLOISTE – harmaavalkoinen kolli HAIKARASIIPPI – tummanharmaa-musta kolli SÄIHKYTURKKI – hopeanvärinen naaras LISKOHÄNTÄ – vaaleanruskea kolli; KETTUTASSUN (punaruskea raidallinen kolli) mestari SUOJAKARVA – mustavalkoinen naaras AHVENSIIPI – harmaavalkoinen naaras NIISKUPILVI – harmaavalkoinen kolli SANIAISKARVA – kilpikonnakuviainen naaras NÄRHIKYNISI – harmaa kolli PÖLLÖNENÄ – ruskea raidallinen kolli
Kuningattaret	JÄRVISYDÄN – harmaa raidallinen naaras; JÄNISPENNUN, KIRJOPENNUN, PIIKKIHERNEPENNUN ja PEHMOPENNUN emo JÄÄSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on siniset silmät; YÖPENNUN ja VIIMAPENNUN emo
Klaanin- vanhimmat	SAMMALTURKKI – kilpikonnakuviaisen ja valkoisen kirjava naaras

kaksijalkojen viherlehtipaikka

kaksijalanpesä

kaksijalkojen polku

kaksijalkojen polku

aukio

VARJOKLAANIN LEIRI

kaksijalkojen viherlehtipaikka

puolisilta

pieni ukkospolku

puolisilta

KISSAN SILMIIN

SAARI

PURO

JOKIKLAANIN LEIRI

hevospaikka

EN
kka

Kuulaoppi

hylätty
kaksijalanpesä

VANHA UKKOSPOLKU

MYRSKYKLAANIN
LEIRI

VANHA TAMMI

JÄRVI

TUULIKLAANIN
LEIRI

RIKKINÄINEN
PUOLISILTA

kaksijalkala

UKKOSPOLKU

KLAANIT

MYRSKYKLAANI

JOKIKLAANI

VARJOKLAANI

TUULIKLAANI

TÄHTIKLAANI

POHJOINEN

JÄNÖTIENOON
RETKEILYALUE

RAUHALLAN-
MÖKKI

SATULASEPÄN-
METSÄ

MÄNTYLÄN
PURJEHDUS-
KESKUS

MÄNTYLÄNTIE

KAKSIALAN SILTA

MÄNTYLÄNSAARI

ALVAJOKI

VALKOKIRKONTIE

RITARIN
VESAKKO

KRISTALLILAMPI

hylätty
työmiehen
talo

KIVILOUHOKSENTE
(ei käytössä)

KIVI-
LOUHOS

JÄNÖKUMMUN
METSÄ

N

RAUHALANJÄRVI

JÄNÖKUMPU

JÄNÖKUMMUN
RATSASTUSTALLI

JÄNÖKUMMUNTE

MAASTO

Lehtimetsää

Mäntymetsää

SUOTA

JÄRVI

polkuja

POHJOINEN

ESINÄYTÖS

AURINGONVALO LÄVISTI oksiston Kaikulaulun yllä ja piirsi raitoja metsänpohjaa täplittäviin varjoihin. Kaikulaulu nautiskeli selkäänsä lämmittävistä säteistä. Hän huiskautti häntäänsä iloisesti, kun pehmeä, lämmin tuuli havisutti lehtiä. Linnut sirkuttivat puissa, ja hän nuoli huuliaan nälkäisesti. Ennen auringonlaskua hän saalistaisi.

Hän pysähtyi.

Ennen auringonlaskua?

Eikö aurinko ollut jo laskenut tänään? Ja eikö sade ollut piiskannut sitä katajapensasta, johon hän oli laittanut makuusijan yksinään?

Kyllä vain! Hän oli nukahtanut sen rummutukseen poh-tien, mihin hänen hajaantuneet klaanitoverinsa suojautuisivat myrskyn raivotessa metsässä.

Tämä on unta.

Se kuitenkin tuntui liian todelliselta uneksi. *Vai näky?* Hänen mielensä kirkastui. Oli kulunut kovin kauan siitä, kun hän oli viimeksi saanut näyn. Hän oli alkanut jo ajatella, että Tähtiklaani oli unohtanut Taivasklaanin, aivan niin kuin muut klaanit olivat unohtaneet heidät lukemattomia kuita sitten.

Hän kuuli edestäpäin turkin kahinaa aluskasvillisuudessa. Kämpälänaskelet lähestyivät. *Jokin vaarako?* Kaikulaulu jähmettyi puristava pelko vatsassaan. *Ei.* Hän rauhoitti mielensä. *Tämä on näky. Olen turvassa täällä.* Hän ei silti liikkunut. Sen sijaan hän odotti kämpälät kihisten.

Saniaisten välistä luikahti esiin leveälapainen kolli, joka pysähtyi muutaman hännänmitan päähän. Kollin turkissa säkenöivät tähdet, ja hänen siniset silmänsä hohtivat kuin taivas.

»Kuka sinä olet?» Kaikulaulun kämpäliä kutkutti tuttuuden tunne. Paksu harmaa turkki näytti tutulta, ja kolli räpytteli hänelle silmiään lempeästi kuin he olisivat olleet vanhat ystävykset. Hän oli nähnyt kollin aiemmin näyssä!

»Vaalikaa sitä minkä löydätte varjoista, sillä vain se voi kirkastaa taivaan», kolli sanoi hiljaa.

Kaikulaulun ajatuksiin tuli vauhtia. »Mistä varjoista? Mikä se *se* oikein on?»

Kolli tuijotti häntä sanomatta mitään.

»Ja mitä se *taivaan kirkastaminen* tarkoittaa?» Kaikulaulun rintaa pakotti turhautuneesti. Tämä kissa oli tuonut hänelle aiemminkin erään ennustuksen: *Mitä jää, kun tuli on palanut loppuun?* Se oli saanut hänet ymmälleen. Miksei kolli voinut koskaan sanoa mitä tarkoitti? »Kerro nyt.» Yrittikö kolli antaa hänelle vihjeen siitä, mitä hänen klaanilleen oli tapahtunut? Kissat, jotka hän oli tuntenut koko ikänsä, olivat hajaantuneet sen jälkeen, kun kulkukissat olivat häätäneet heidät pois rotkosta. Hän ei edes tiennyt, oliko kukaan heistä enää elossa.

Harmaa kolli nosti katseensa kohti tammien lehtikattoa. Siinä samassa oksien välitse puhalsi navakka tuuli. Kaikulaulukin kääntyi katsomaan. Kolli katseli maahan leijailevien lehtien pyörrettä. Lehdet kieppuivat tanssien heidän välissään hetken verran ja laskeutuivat sitten metsänpohjalle.

Kaikulaulu tarkasteli lehtiä. Ne eivät olleet tammenlehtiä. Ne olivat isompia, eikä niissä ollut pehmeän poimuiset reunat. Jokaisessa oli viisi kärkeä, niin kuin vaahteran- eikä tammenlehdessä.

»Nyt te olette hajallaan kuin tuulen puhaltamat lehdet.» Kollin nauku tunkeutui hänen ajatuksiinsa. Kolli ojensi tasunsa ja lakaisi pudonneista lehdistä eteensä pienen keon. Maata kohti putosi taas yksi viisikärkinen lehti, isompi kuin toiset. Se lepatti kollia kohti kuin yöperhonen. Kolli kurkotti näppärästi ylös ja koukkasi sen ilmasta kiinni. Hän laski sen keon päälle. »Katso.»

Kaikulaulu nojautui eteenpäin turkki jännityksestä kihisten. Mitä lehdet merkitsivät? Miksi ne olivat vaahteran eivätkä tammen? Katsellessaan niitä ja yrittäessään kuumeisesti ymmärtää niiden merkityksen hän näki niiden alkavan haalistua.

»Ei!»

Näky sumeni. Pimeys hämärsi maiseman. Se ei saanut kadota vielä. Hän ei ymmärtänyt!

»Kerro lisää!» Kaikulaulu heräsi omaan pakokauhukseen naukaisuunsa ja nosti äkkiä päätään. Hän räpytteli silmiään pimeässä, ja hänet valtasi pettymys. Hän oli taas tilapäisvuoteessaan, ja sade ropisi katajanoksiin hänen yllään. Kylmää vettä liris neulasten välistä hänen turkkiinsa. Hän värähti, sulki silmänsä ja yritti muistaa näyn kaikki yksityiskohdat. Hänen sydämensä hakkasi. Mitä Tähtiklaani oli yrittänyt hänelle sanoa? *Minun on pakko ymmärtää!* Jos hän vain keksisi sen, hän saattaisi lopultakin löytää kotiin.

LUKU 1

LEPPÄTASSUN KATSE vaelsi kohti parantajien pesän suulla roikkuvia vatukanoksia. Ulkona notkoon leijailisi lehtiä. Lehtisade oli tullut tosi aikaisin! Alle kuu sitten hän oli taivaltanut takaisin etsintäretkeltään aurinkoisen sinitaivaan alla.

»Leppätassu!»

Närhisulan kipakka naukaisu säpsäytti hänet ajatuksiin. Hän kääntyi taas edessään olevan yrttikasan puoleen.

»Sinun pitäisi erotella siankärsämöt leskenlehdistä.» Närhisulka mulkoili häntä sokeilla sinisillä silmillään.

»Anteeksi», Leppätassu mumisi. Mikään mitä hän teki ei tuntunut miellyttävän Närhisulkaa. Hän alkoi kiireesti vetää leveitä, nuupahtaneita siankärsämönlehtiä irti hauraista leskenlehdistä.

Hänen vieressään Lehtilampi kurkotteli syvemmälle luolan perällä olevaan kallionhalkeamaan. Hän veti ulos toisen käpälällisen lehtiä. »Tässä taisivat olla viimeiset. Kunhan olemme lajitelleet nämä, voimme päättää, mitä on kerättävä ennen lehtikatoa.»

»Kissanminttua tarvitaan», Närhisulka naukui. »Jos olimme keränneet enemmän viime vuonna, Lukkikoipi ei ehkä olisi menehtynyt.»

Toisella puolella parantajien pesää Varpuloiste kohottautui vuoteessaan. »Minä voin auttaa lajittelussa.»

»Kiitos», Närhisulka vastasi kääntymättä. »Mutta meillä on täällä jo riittävästi kissoja.» Hänen korvansa liikahtivat ärtyneesti, kun hän lisäsi: »Ja pentuja.»

Leppätassu vilkaisi syyllisen näköisenä Varpupentuuun. Pikku kissa leikki lehdellä pesän suulla. Hän seisoi takajaloiltaan ja kurkotteli läpsäistäkseen lehden ilmaan, ja kun se alkoi leijua alas, hän teki sukelluksen saadakseen sen napatuksi selkäänsä. Kun se laskeutui hänen lapaluidensa väliin, hän päästi riemukkaan *mrraun*. »Minun oli otettava hänet mukaan», Leppätassu selitti. »Hänellä ei ollut ketään leikkikaveria.»

»Jos vaikka Liljasydämen pennut?» Närhisulka kivahti. »Eivätkö he ole hänen pesätovereitaan?»

Lehtilampi työnsi keon timjamia sivuun. »Liljasydämen pennut ovat melkein viisi kuuta vanhoja», hän muistutti Närhisulkaa lempeästi. »He ovat aivan liian raisuja Varpupennulle.»

Eikä heitä huvita raahata mukanaan pikkupentua. Leppätassu oli kiitollinen siitä, että Liljasydän oli suostunut kasvattamaan Varpupennun yhdessä omien pentujensa Lehtipennun, Kiurupennun ja Hunajapennun kanssa, mutta hän olisi toivonut isommilta pennuilta enemmän kärsivällisyyttä kasvattipentuetoveriaan kohtaan. Hän kuitenkin tiesi, että pennuista tulisi pian oppilaita; heitä kiinnosti enemmän olla saalistavinaan ja taistelevinaan kuin leikkiä pentutarhaleikkijä Varpupennun kanssa.

Kunpa vain Varpupennun sisar Orvokkipentu olisi saanut myös jäädä Myrskyklaaniin. Leppätassua inhotti muistella, miten tunteettomasti Varjoklaanin kissat olivat vieneet Orvokkipennun kokoontumisesta. He olivat vähät välittäneet

siitä, että erottivat orvoksi jääneet pentuetoiverukset. Heitä kiinnosti vain se, että Neulastassu – eräs Varjoklaanin oppilas – oli ollut mukana löytämässä pentuja. Ja koska pennut saattoivat liittyä Tähtiklaanin lähettämään ennustukseen, Pihlajatahti vaati määrätietoisesti toisen heistä klaaniinsa.

Leppätassu kuohahti kiukusta. *Sehän oli minun ennustukseni! Minä johdin pennut löytäneyttä retkikuntaa.* Ei hän kuitenkaan sen takia ollut niin harmissaan Orvokkipennun menettamisestä. Hänestä tuntui pahalta Varpupennun puolesta. Samoin Orvokkipennun. Pitikö Varjoklaani pennusta huolta? Oliko Orvokkipennulla yhtä kiltti kasvattiemo kuin Liljasydän? Hänen sydäntään lämmittivät muistot hänen omista pentuajoistaan Kipinätassu-sisaren ja Oravaliito-emon kanssa. *Miltä minusta olisi tuntunut, jos minut olisi erotettu heistä?*

Varpupentu läpsäytti lehden taas lentoon ja loikkasi, ja hänen pörröinen hännäntöpönsä vipatti, kun hän haki tasapainoa kiepahtaessaan ilmassa. Hän nappasi lehden sukkelasti etutassujensa väliin.

»Hän on ketterä.» Lehtilampi katseli tyytyväisenä.

»Hänen pitäisi leikkiä ulkona», Närhisulka puuskahti. »Ei parantajien pesä ole sopiva paikka pennuille.»

»Hänhän voisi pelailla Varpuloisteen kanssa», Leppätassu ehdotti.

Koska Varpuloisteen takajalat olivat rammat, hänen oli tärkeää pitää etujalkansa voimakkaina ja toiminnassa ja keuhkonsa puhtaina. Lehden jahtaaminen Varpupennun kanssa olisi hyvää harjoitusta.

Närhisulka kurtisti kulmiaan, mutta Lehtilampi vastasi ennen kuin hän ehti väittää vastaan. »Mainio ajatus, Leppätassu.» Hän huusi Varpupentua. »Haluaisitko leikkiä kopittelua Varpuloisteen kanssa?»

Varpupentu katsoi Lehtilampea ihmeissään, silmät riemusta säkenöiden. »Saanko minä?»

»Tietenkin», Varpuloiste kehräsi. »Saat leikkiä kanssani milloin vain haluat.»

Närhisulka puhahti ja alkoi selvitellä timjamikimppua. »Nytkö hän siis aikoo olla täällä vielä useammin?»

»Älä ole niin hapan», Lehtilampi torui. »Ei hänestä ole mitään haittaa.»

»Enhän minä kompastukaan häneen kuin ehkä kolme neljä kertaa päivässä», Närhisulka tuhahti.

Leppätassun nahkaa pisteli ärtyneesti. Tuntui kuin Närhisulka olisi oikein nauttinut siitä, että oli klaanin kärtyyisin kissa. Ainakaan Varpupentu ei ollut tainnut kuulla. Pentu kipitti iloissaan pesän poikki Varpuloistetta kohti lehti mukanaan.

»Jatka työtä!» Närhisulan korvat nytkähtivät äkäisesti. Taas kerran Leppätassu mietti, saattoiko sokea parantaja osata lukea hänen ajatuksensa. Hän käänsi huomionsa nolona takaisin siankärsämöihin ja leskenlehtiin.

Pesän suulla vatukkaverho kahahti ja sai hänen huomionsa taas harhautumaan. Harmaaraita pisti päänsä sisään ja katsoi Närhisulkaa. »Närhisulka, Vatukkatähti haluaa tavata sinut, Lehtilammen ja Leppätassun.»

Leppätassun sydän kiihdytti lyöntejään. *Miksi?*

Hän odotti Närhisulan sanovan jotain, mutta Harmaaraita jatkoikin. »Voinko viedä vähän raunioyrttiä klaaninvanhimpien pesään?» Harmaa vanhus vilkaisi toiveikkaana yrttikasoihin.

Lehtilampi kallisti päätään. »Kolottaako sinun niveliäsi taas?»

»Ei minun», Harmaaraita puhahti. »Millin.»

»Pitäisikö minun tulla katsomaan häntä?» Lehtilampi oli jo käärimässä lehdistä tukkoa.

»Uskotko, että he löytävät
Taivasklaanin?' Tähtiklaani
yksin tietää.»

Leppätassu on palannut etsintäretkeltään epäonnistuneena muttei tyhjin käpälin. Hänen löytämänsä pennut, Orvokkipentu ja Varpupentu, on otettu kahteen klaaniin, Myrskyklaaniin ja Varjoklaaniin. Klaanien välit rakoilevat yhä pahemmin, kun edessä on uusi uhka: Leppätassun jäljissä klaanien reviiireille on hiippaillut häijy kulkukissajoukkio, joka on häätänyt Taivasklaanin kodistaan ja alkaa nyt ahdistella Varjoklaania.

Varjojen aika on kuudes Soturikissat-saaga.
Myrsky ja varjo on saagan toinen osa.

	9 789510 496824	
www.wsoy.fi	T84.2	ISBN 978-951-0-49682-4

Kannen kuva: Owen Richardson